

gelse maatte være gaaet ud. Det forekommer mig, at man med disse Betragtninger for Die nødvendigtvis maa komme til følgende to Conclussioner. Den første er den, at der fra Statens Side er gjort overordentlig Meget for at raade Bød paa de betrængte Omsætningsforhold, idet Indenrigsministeren, uagtet han maa være belavet paa ogsaa for sit Vedkommende at blive berørt af Conjunctionerne, dog har seet sig istand til at stille saa betydelige Summer til Disposition for de betrængte Dele af Omsætningen. Den anden Conclussion er den, at Indenrigsministeren har havt Ret i ikke ved denne Leilighed at angribe Reservecapitalen eller de Midler, der ere til Disposition, har havt Ret i at optage et Laan, da han maa være fattet paa, at uagtet Finantsloven lader haabe et godt Udsald, den dog kan komme til at trænge til en Supplering af de Midler, der ere til Disposition. I begge disse Punkter er jeg enig med den ærede Taler.

Sir: Jeg er enig med den første ærede Taler i hans Betragtningssmaaede med Hensyn til de for høit calculerede Indtægtsposter, ligesom jeg ogsaa er enig med ham i, at der fra Statens Side burde have været gjort mere, end der har, for at rette paa de betrængte Forhold. Det vil staa klart for os alle, at de i Loven opførte Indtægtsposter neppe ville indkomme med deres fulde Beløb; og det vil ogsaa være bekendt, at de opførte Udgiftsposter ere i Forhold til den eventuelte mindre Indtægt for store. Det vilde vistnok have været klogt og rigtig at modificere en Deel af Udgifterne, ikke alene for det nu kommende Finantsaar, men ogsaa for det nu snart henrundene og for de tidligere. Det er Noget, som jeg bestandig har holdt paa, at man ved saadanne Foretagender, hvor Staten skal bidrage, saasom Jernbaneanlæg, Chausséanlæg etc., skal være meget forsigtig med at votere for høie Summer; man maa ikke troe, at man bestandig kan leve i den samme Glæde og Fornøielse. Belanlægene i Jylland ere saaledes vistnok et høit nødvendigt Arbejde, og jeg har heller aldrig havt Noget mod dem med Undtagelse af, at det altid er forekom-

met mig, at man har villet paatage sig større Arbejder, end Kræfterne tillode. Jeg troer saaledes, at der her findes en Udgiftspost i Loven, som ikke er af ringe Betydning, og som man uden Støde kunde have indskrænket en Deel, og der findes vistnok mange flere, som man ved nærmere Overveielse ligeledes kunde have indskrænket; jeg mener, at man kunde have indskrænket disse Beløb med omtrent en Trediedeel eller en Fjerdedeel, hvilket allerede vilde have bødet betydeligt paa den Mindre indtægt, som vi med temmelig Visshed kunne gjøre Regning paa at faae i det nu kommende Finantsaar. Der er ved Siden af disse Udgifter mange, som ere af den Natur, at de vistnok aldeles kunde undværes af Loven; disse ere imidlertid af ringere Betydning. Der er derimod andre Udgifter af en meget paatrængende Natur, og jeg tænker her navnlig paa Statens Havne, som maaskee ogsaa for Fremtiden skulle være en Fællessag, men som dog nu staa opførte her. Alle Statens Havne skulde vel stee lige Ret; men er det saa? Jeg skal tillade mig at erindre om den Forespørgsel, jeg tillod mig at stille i forrige Session til Regjeringen med Hensyn til Helsingørs Havns Udvidelse. Man har aldeles ingen Notits taget af denne snart aldeles forarmede Communes Bøe og Vel; medens man paa samme Tid ikke skammer sig ved at paalægge Byen en ny indirecte Skat til et Beløb af omtrent 16,000 Rd., hvoraf omtrent $\frac{2}{3}$ falde paa Beboerne, anvender man kun et ringe Beløb til Havnens Vedligeholdelse — her er saa mørkt, at jeg ikke kan læse Tal, men jeg troer lidt over 4000 Rd. Jeg vil spørge, om det er rigtig, at man er saa rundhaandet med mange Udgifter, medens man Intet vil gjøre for et betrængt Sted, som har en stor Vigtighed for selve Staten. Her er ikke Tale om Indvaanerne i en lille By, men her er Tale om et Anliggende, der har stor Interesse for Staten. Man har Intet gjort i denne Henseende, og det er ikke alene det, der saarer mig, men ogsaa det, at der bevilges mange Udgifter, som uden nogen Støde kunde indskrænkes. Hvad Regjeringen i sin Blisdom til Syvende og Sidst maa beslutte, er ubekendt for mig; men det er bitterligt, at der er hengaaet et længere Tids-